

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16T/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010271
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2518010271.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, samosudcom Mgr. Pavlom, v trestnej veci obžalovaných P. A. a L. B., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonanej a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 11. marca 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaní

P. A., narodený XX.XX.XXXX v K., trvalé bydlisko obec I., toho času vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov a L. B., narodený XX.XX.XXXX v B., trvalé bydlisko Poľná 409/5, V. A., toho času vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov,

sa uznávajú za vinných, že

dňa 12.12.2017 v čase asi o 03:00 hodine v K., na ulici X. Č. XXX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne preliezli 166 cm vysoké oplotenie areálu pneuservisov spoločnosti X. A. - P+J TRANS SLOVAKIA, následne prešli k neuzamknutému plechovému skladu modrej farby, z ktorého odcudzili jeden kus štartéra k vozidlu Iveco Daily zn. Bosch číslo 0001 109 306, následne prešli k druhému plechovému skladu, na ktorom silou prekonalí uzatvorenie a z tohto odcudzili osem kusov zliatinových diskov zn. Borbet a ďalšej nezistenej značky, pričom všetky odcudzené veci premiestnili a uložili vedľa vstupnej brány, potom nezisteným spôsobom vytvorili dieru do drôteného oplotenia susedného pozemku o výške 171 cm, kde sa nachádza pneuservis spoločnosti F. V. MIDAGAS, kam vnikli s úmyslom odcudzit ďalšie nezistené veci, na odstavenom príviesnom vozíku odstránili plachtu, pričom následne boli na mieste vyrušení a následne aj zadržaní hliadkou polície, čím spôsobili spoločnosti poškodenej X. A.Á. - P+J TRANS SLOVAKIA, IČO: 32845201 so sídlom Š. R. Č. XXX/XX, K. škodu krádežou vo výške 227,16 eur a tohto konania sa dopustili napriek tomu, že

obžalovaný P. A. bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/8/2016 z 10. februára 2016, právoplatným 27. októbra 2016, uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a

obžalovaný L. B. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/45/2015 z 2. februára 2016, právoplatným 24. marca 2016, uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a iné a následne bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/188/2016 z 26. augusta 2016, právoplatným 11. novembra 2016, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a iné, za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia,

t e d a

- spoločným konaním si v časti prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spôsobili tak malú škodu a čin spáchali vlámaním a v časti sa dopustili konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle prisvojiť si cudziu vec a spôsobiť tak malú škodu a čin spáchali vlámaním, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo, hoci boli obaja za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení,

č í m s p á c h a l i

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonanej a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný P. A.

podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný L. B.

podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 3, § 49 odsek 2 Trestného zákona, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Piešťany podala na tunajší súd 1. októbra 2018 obžalobu sp. zn. Pv 711/17/2204 (ďalej len obžaloba) na P. A. a L. B. (ďalej len obžalovaní A. a obžalovaný B.) pre skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, ktorý obžaloba právne kvalifikovala ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonanej a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Súd dospel k záveru, že skutky, ktorý sú predmetom obžaloby, pri správnom použití zákona treba posudzovať ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonanej a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, preto na výsluchu konanom 19.10.2018 postupom podľa § 244 odsek 2 Trestného poriadku s touto skutočnosťou oboznámil strany a vyzval obvinených a prokurátora, aby písomne oznámili súdu a sebe navzájom návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré dosiaľ nenavrhli. Strany žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov v súvislosti s touto zmenou neuviedli. Súd ich zároveň poučil o ust. § 252 ods. 2 až 5 Trestného poriadku.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom 9. januára 2019 urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, modifikovaných pri jej prednese, právne kvalifikovaných ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonanej a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona. V dôsledku tohto vyhlásenia súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda položil obom sériu otázok, pričom na všetky položené otázky obžalovaní odpovedali súhlasne „Áno“. Následne bolo zisťované stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie oboch obžalovaných prijať.

Následne súd vyhlásil uznesenie podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenia oboch obžalovaných, že sú vinní, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal súd žiadne pochybnosti o ich vine. Zároveň rozhodol podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu v akom obaja obžalovaní priznali spáchanie skutkov sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

K námietke zaujatosti obžalovaného A.H.

Na začiatku hlavného pojednávania konaného 11. marca 2019 obžalovaný A. predložil súdu tzv. krátkou cestou podanie datované 11. marca 2019, označené ako „Námietka zaujatosti prikázanie a odňatie vecí“, v ktorej uviedol, že namieta zaujatosť asistentky senátu 16T Okresného súdu Piešťany Q. Z., lebo táto má mať buď príbuzenský alebo partnerský vzťah s jedným z poškodených a kvôli tomuto vzťahu môže vplývať (vplýva) resp. môže vyvíjať (vyvíja) nátlak na zákonného sudcu Mgr. Macháča, aby ten rozhodol v jeho neprospech. Toto sa dozvedel obžalovaný preto, lebo jemu a jeho matke sa zdá celý súdny proces neštandardný, preto jeho matka využila známosti v X. a zistila práve vyššie uvedené skutočnosti. Ďalej uviedol, že on sa o týchto skutočnostiach dozvedel 9. marca 2019 z jej telefonátu. Z prezentovaných dôvodov žiadal vec odňať Okresnému súdu Piešťany a prikázať ju Okresnému súdu Bratislava I.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný dodal, že netrvá na odňatí a prikázaní vecí, trvá však na podanej námietke zaujatosti voči asistentke senátu 16T Okresného súdu Piešťany Q. Z..

Pokiaľ ide o podanú námietku, túto súd vyhodnotil (podľa obsahu) ako námietku smerujúcu nie voči asistentke senátu, ale primárne voči vec prejednávajúcemu sudcovi Mgr. Macháčovi, lebo práve na tohto sudcu vyvíja resp. môže vyvíjať nátlak (podľa tvrdenia obžalovaného) asistentka senátu 16T Okresného súdu Piešťany Q. Z. kvôli (údajnému) pomeru s poškodeným, aby rozhodol v neprospech obžalovaného A..

Treba k tomu uviesť, že zaujatosť zákonného sudcu Mgr. Macháč v tejto trestnej veci už bola namietaná zo strany spoluobžalovaného B., ku ktorej námietke sa v tom čase obžalovaný A. nepripojil. Uznesením tunajšieho súdu z 9. januára 2019, sp. zn. 16T/79/2018, bolo rozhodnuté o nevyklúčení zákonného sudcu z tejto trestnej veci. V odôvodnení je mimo iné uvedené vyjadrenie zákonného sudcu, že „nie je pravdou, že by poškodený X. A. alebo ktokoľvek iný u samosudcu intervenoval v neprospech ktoréhokoľvek z obžalovaných. Nehovoriac o tom, že takéto intervencie je povinný každý sudca odmietnuť (je povinný odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktorých cieľom by mohlo byť ohrozenie nezávislosti súdnictva), čo vyplýva priamo z ust. § 30 odsek 2 písmeno b) zákona NS SR č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov. Ide o elementárnu povinnosť sudcu.“

Krajský súd v Tmave uznesením z 24. januára 2019, sp. zn. 3Tos/18/2019, sťažnosť obžalovaného B. voči tomuto uzneseniu zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku. Z odôvodnenia daného uznesenia je zrejmé, že podľa názoru sťažnostného súdu bolo cieľom podanej námietky oddialiť meritórne rozhodnutie v tejto väzobnej trestnej veci.

Podľa § 32 odsek 6 Trestného poriadku, o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Námietka obžalovaného A. z 11. marca 2019 podľa názoru súdu obsahuje identické dôvody, o ktorých už raz rozhodnuté bolo na podklade námietky spoluobžalovaného B.. Zákonný sudca Mgr. Macháč už 9. januára 2019 na hlavnom pojednávaní aj v prítomnosti obžalovaného A. v rámci stručného odôvodnenia uznesenia o svojom nevyklúčení uviedol, že nie je pravdou, že by u neho ktokoľvek intervenoval v neprospech ktoréhokoľvek z obžalovaných. Pokiaľ zákonný sudca uvádzal ktokoľvek, myslí sa tým aj asistentka senátu 16T Okresného súdu Piešťany Q. Z. (ale napr. aj asistentka iného senátu, iní sudcovia resp. iní zamestnanci tunajšieho či iného súdu, poškodení, ich príbuzní, policajti z X. či z K., sudcovia z K. atď. atď., proste ktokoľvek).

Ďalej k vyššie uvedenému treba dodať, že už pri rozhodovaní o skoršom návrhu obžalovaného A. na odňatie a prikázanie vecí podľa § 23 Trestného poriadku, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 5. marca 2019, sp. zn. 2Ndt/7/2019, sa zákonný sudca Mgr. Macháč znova vyjadril, že na jeho osobu nikto nevyvíjal nátlak s cieľom rozhodnúť v prospech či neprospech toho či onoho obžalovaného. Najvyšší súd Slovenskej republiky opierajúc sa aj o vyjadrenie zákonného sudcu a ostatných sudcov veci tunajšiemu súdu neodňal. Naopak konštatoval, že zo strany obžalovaného A. ide o procesnú obštrukciu s cieľom oddialiť meritórne rozhodnutie v tejto väzobnej trestnej veci.

Preto namietanie údajného vyvíjania nátlaku na zákonného sudcu Mgr. Macháča, tou alebo onou osobou, navyše ničím nepodložené, je len opakovaním takej námietky, ku ktorej sa zákonný sudca Mgr. Macháč už dva krát vyjadril. Z prezentovaných dôvodov súd o námietke obžalovaného A. nekonal. O tom boli strany na hlavnom pojednávaní vyrozumené.

Ďalším, podporným dôvodom, pre ktorý súd o námietke nekonal bol aj ten, že podľa názoru súdu zo strany obžalovaného A. išlo o tzv. šikanózný návrh (zneužitie procesného práva), ktorého účelom bolo zmať hlavné pojednávanie vymyslenou (umelou námietkou) s jasným cieľom oddialiť meritórne rozhodnutie do času, kým mu neuplynie väzba.

Podľa názoru súdu nie je možné pripustiť, aby trestné konanie ochromilo podania obžalovaných osôb, ktorí zneužívajú svoje procesné práva len na účelové marenie nariadených procesných úkonov. Zneužitie práva nie je možné tolerovať a nepožíva právnu ochranu. Súd je povinný zvoliť taký procesný postup, ktorým zabráni zneužitiu procesných práv niektorou zo strán, ktorý záver vyplývaj aj z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 11/2011, ktorého závery možno aplikovať primerane aj v trestnom konaní.

K právnej kvalifikácii skutkov uvedených v obžalobe

Podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 14 odsek 2 Trestného zákona, pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 122 odsek 4 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Objektom trestného činu krádeže je ochrana vlastníckych práv k veci a predmetom útoku je cudzia vec, pričom cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec, ktorá nepatrí páchatel'ovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne a ktorú páchatel pred útokom nemá vo svojej dispozícii. Prisvojením veci sa na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Zmocnenie sa veci predpokladá cieľnú protiprávnu aktivitu nie vo vzťahu k akejkoľvek veci, ale vo vzťahu k „cudzej“ veci, teda veci, ktorá je vo vlastníctve inej (odlišnej od páchatel'a) fyzickej alebo právnickej osoby. Trestný čin krádeže je dokonaný prisvojením si cudzej veci zmocnením sa jej. V prípade ust. § 212 odsek 1 Trestného zákona musí byť činom spôsobená aspoň malá škoda, t. j. 266 eur. V prípade ust. § 212 odsek 2 Trestného zákona nemusí byť páchatel'om spôsobená ani malá škoda, no ak je splnená podmienka, že páchatel sa zmocní veci vlámaním (§ 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona), takisto pôjde o trestný čin krádeže. Prísnejšie sa páchatel potrestá, ak u neho ide o recidívu, teda ak už bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (§ 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno uzavrieť, že konanie obžalovaných opísané v skutkovej vete výroku o vine rozsudku naplnilo všetky zákonné znaky pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonaného a v časti spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, lebo obžalovaní si spoločným konaním v časti prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spôsobili tak malú škodu a čin spáchali vlámaním a v časti sa dopustili konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle prisvojíť si cudziu vec a spôsobiť tak malú škodu a čin spáchali vlámaním, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo. Uvedeného konania sa dopustili napriek tomu, že boli obaja za taký čin (krádež) v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení.

Obaja obžalovaní konali ako spolupáchatelia a konali ako trestne zodpovední páchatelia. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaných ako konanie v priamom úmysle, lebo chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy ním chránené.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaných nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, ktorý súd obligatórne skúma pri prečinoch. Zo spôsobu vykonania činu, jeho následkov, okolností, za ktorých bol spáchaný, miere zavinenia a pohnútky obžalovaných, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

K dokazovaniu všeobecne

S poukazom na prijaté vyhlásenie o vine oboch obžalovaných vykonával súd na hlavnom pojednávaní len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, v rámci ktorých vypočul obžalovaných, oboznámil čítaním relácie (správy) na ich osoby. Pri hodnotení pritom súd prihliadol len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané.

K dokazovaniu vo vzťahu k obžalovanému A.

Z výsluchu obžalovaného A. na hlavnom pojednávaní 9.1.2019 vyplynulo, že je slobodný, bezdetný a nemajetný. Strednú školu nedokončil. Po škole sa zamestnal, pracoval na rôznych pozíciách. Súдне trestný bol dosiaľ 5 krát, celkovo strávil vo výkone trestu odňatia slobody 5 a pol roka. Naposledy mal tzv. pevný výstup z výkonu trestu odňatia slobody 7.8.2017. Po prepustení sa zamestnal brigádne. Závislý nie je na ničom, v minulosti sa liečil so závislosti na automatoch a pervitíne, liečenie nastúpil dobrovoľne. Aktuálne na neho výkon väzby vplýva tak, že si vstúpil do svedomia, doma sa veľa zmenilo, v apríli 2018 mu zomrel otec, mama to ťažko znáša, chce byť s ňou a pomáhať jej. Aktuálne sa proti nemu vedie ešte jedno trestné konanie pre zločin krádeže, ide o skutok z obdobia pred liečením, on liečenie ukončil v roku 2016. K motívu uviedol, že to bola hlúposť, peniaze nepotreboval, myslel si, že ide na smetisko zobrať nejaké vyradené gummy, potom mu to celé došlo. Počas väzby veľa vecí prehodnotil, chce pomáhať rodine, chce sa zmeniť. V záverečnej reči uviedol, že spáchanie skutku úprimne ľutuje. Z hodnotiacej správy ÚVV Leopoldov vyplýva, že vo výkone väzby sa obžalovaný A. v tejto trestnej veci nachádza od 11.5.2018 a je umiestnený na oddiele so zmiereným režimom výkonu väzby. Počas obdobia výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný, ani odmenený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev. Napriek skutočnosti, že mu bola ponúknutá možnosť zaradenia do práce na pracovisko „Ručné šitie obuvi“, túto ponuku zatiaľ nevyužil.

Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný A. bol doposiaľ 6 krát súдне trestaný za majetkovú trestnú činnosť. Opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Pre posúdenie tejto trestnej veci je relevantné odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/8/2016 z 10. februára 2016, právoplatným 27. októbra 2016, bol uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Následne bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 5.12.2016, sp. zn. 7T/44/2016, právoplatným 02.01.2018, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona na trest odňatia slobody 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý trest medzičasom vykonal.

Zo správy ZVJS - skrátený výpis klienta - súd zistil, že obžalovaný A. vykonal trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/8/2016 dňa 7.8.2017.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol 9 krát priestupkovo postihnutý, z toho 6 krát za priestupky proti majetku.

Z lustrácie AVÍZO z 9.8.2018 vyplynulo, že sa voči nemu k uvedenému dátumu viedli tri trestné stíhania. Z uznesenia vyšetrovateľa OR PZ Trnava, OKP, 1. OV Trnava, ČVS: ORP-1618/4-VYS-TT-2016 z 11.10.2016 bolo zistené, že sa voči obžalovanému A. vedie spoločné trestné stíhanie pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona a ďalšie majetkové trestné činy.

Z lustrácie v databáze súdov SR a STA vyplynulo, že sa proti nemu aktuálne vedie trestné konanie na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15T/21/2017, v ktorej veci dosiaľ nebolo rozhodnuté. Okrem iného sa voči nemu vedie alebo v minulosti viedol celý rad exekučných konaní.

Z lustrácie v Registri obyvateľov SR vyplynulo, že je slobodný, bezdetný a od 13.10.2014 má evidovaný pobyt len obec I.. Z obce nebol bližšie hodnotený.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplynulo, že bol naposledy evidovaný ako zamestnanec ústavu na výkon trestu odňatia slobody v apríli 2018.

K dokazovaniu vo vzťahu k obžalovanému B.

Z výsluchu obžalovaného B. na hlavnom pojednávaní 9.1.2019 vyplynulo, že je slobodný, nemajetný a má 19 ročnú dcéru, ktorá študuje, platí na ňu výživné 30 eur mesačne. Strednú školu nedokončil, učil sa v odbore kuchár - čašník. Po škole pracoval na rôznych pozíciách. V minulosti bol 14 krát súдне trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť a za vodičák, celkovo strávil vo výkone trestu odňatia slobody 14 a pol roka. Naposledy vykonal trest odňatia slobody v novembri 2017, odpýkal si ročný trest. Po výkone trestu sa zamestnal ako kvalifikár, pomáhala mu rodina, no ešte nestihol ani dostať prvú výplatu a už ho zavreli. Trestnú činnosť pácha preto, lebo je debil sprostý, furt do niečoho spadne, občas hráva automaty.

Pokiaľ ide o priestupky, má dva v doprave a dva proti občianskemu spolunažívaniu. Na drogách bol závislý, prestal s nimi v roku 1995, alkohol pije príležitostne. Liečenie nemal. K motívu uviedol, že to bol jeho nápad ísť do servisu, no nemal v úmysle kraďnúť. V ten večer ho spoluobžalovaný viezol autom domov, lebo on má zadržaný vodičský preukaz. Vedú sa voči nemu aj iné trestné stíhania, jedno je v prípravnom konaní v Nových Zámkoch a jedno na Okresnom súde Trnave, kde zatiaľ nebolo rozhodnuté. V záverečnej reči uviedol, že spáchanie skutku úprimne ľutuje a chce, aby súd zohľadnil jeho vyhlásenie o vine a to, že prekážky, ktoré mohol spraviť momentálne stiahol.

Z hodnotiacej správy ÚVV Leopoldov vyplýva, že vo výkone väzby sa obžalovaný B. v tejto trestnej veci nachádza od 11.6.2018 a je umiestnený na oddiele so zmiereným režimom výkonu väzby. Počas obdobia výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný, ani odmenený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev. Napriek skutočnosti, že mu bola ponúknutá možnosť zaradenia do práce na pracovisko „Ručné šitie obuvi“, túto ponuku zatiaľ nevyužil.

Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný B. bol doposiaľ 15 krát súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť, ale bol odsúdený aj za násilnú (lúpež) a drogovú trestnú činnosť. Opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Pre posúdenie tejto trestnej veci sú relevantné nasledovné odsúdenia:

- rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/45/2015 z 2. februára 2016, právoplatným 24. marca 2016, bol uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a iné a bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, trest vykonal 1.4.2016,

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 46T/91/2016 z 11.5.2016, právoplatným 21.10.2016, bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú do 21.10.2018,

- trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/188/2016 z 26. augusta 2016, právoplatným 11. novembra 2016, bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a iné a bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a

- trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/8/2017 z 26. septembra 2017, právoplatným 2. januára 2018, bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona a iné, za čo bol odsúdený na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 roky; trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/45/2015 z 2. februára 2016, právoplatný 24. marca 2016, bol zrušený.

Zo správy ZVJS - skrátený výpis klienta - súd zistil, že obžalovaný B. vykonal trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/188/2016 dňa 22.11.2017.

Priestupkovo postihnutý bol trikrát, z toho dva krát za priestupky na úseku cestnej premávky a raz za priestupok proti majetku.

Z lustrácie AVÍZO z 9.8.2018 vyplynulo, že sa voči nemu k uvedenému dátumu viedli tri trestné stíhania. Z uznesenia o vznesení obvinenia OR PZ Trnava, OKP, 2. OV Nové Zámky, ČVS: ORP-857/2-VYS-TT-NZ-2016 z 31.5.2017 bolo zistené, že sa voči obžalovanému B. vedie trestné stíhanie pre podvod podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, vec je v štádiu prípravného konania.

Z lustrácie v databáze súdov SR a STA vyplynulo, že sa proti nemu aktuálne vedie trestné konanie na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 34T/82/2018, v ktorej veci dosiaľ nebolo rozhodnuté. Okrem iného sa voči vedie alebo v minulosti viedol celý rad exekučných konaní.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplynulo, že bol naposledy evidovaný ako zamestnanec ústavu na výkon trestu odňatia slobody v máji 2018.

Zo správy obce V. A. vyplynulo, že na obci nemajú žiadne informácie k jeho osobe, komisiou verejného poriadku prejednávany nebol.

Z lustrácie v Registri obyvateľov SR vyplynulo, že je slobodný, má jedno dieťa narodené v roku 1999 a trvalý pobyt má evidovaný na adrese uvedenej vo výroku.

K výrokom o trestoch u oboch obžalovaných

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť

ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu obom obžalovaným taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Podľa § 34 odsek 5 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne u spolupáchatelov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Za súdený pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonaná a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 6 mesiacov až do 3 rokov.

U oboch obžalovaných súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a síce, že sa k spáchaniu trestného činu priznali a jeho spáchanie úprimne oľutovali (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a že napomáhali príslušným orgánom (§ 36 písmeno n) Trestného zákona). Naopak obom priťažovalo, že už boli v minulosti odsúdení (§ 37 písmeno m) Trestného zákona), kde súd neprihliadal na odsúdenia uvedené v skutkovej vete výroku o vine, lebo tomu bránila zásada zákazu dvojitého pričítania, avšak prihliadol na iné ich odsúdenia.

Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností (2:1) došlo v súlade s ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, teda súd v konečnom dôsledku obom obžalovaným ukladal trest odňatia slobody v rozpätí od 6 mesiacov až do 26 mesiacov (tzv. modifikovaná trestná sadzba).

Avšak súd hodnotí nielen pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ale aj mieru ich závažnosti. Obom vyššie spomínaným poľahčujúcim okolnostiam súd pripisuje nižšiu mieru závažnosti, predovšetkým v kontexte okolností prípadu, kedy obaja obžalovaní boli zasahujúcimi príslušníkmi PZ pristihnutí priamo pri páchaní trestnej činnosti, čo malo významný vplyv na samotný ich postoj k žalovanej trestnej činnosti.

Naopak väčšiu mieru závažnosti súd kládol na prirážajúcu okolnosť, že obaja obžalovaní už boli v minulosti odsúdení. Obaja sa totiž permanentne dopúšťajú majetkovej trestnej činnosti napriek tomu, že za ňu boli opakovane obaja potrestaní nepodmienečnými trestami odňatia slobody, ktoré vykonali, kde majú takpovediac „odsedené“ už celé roky za mrežami. Súdenej trestnej činnosti sa pritom obžalovaný A. dopustil znova len 4 mesiace po svojom ostatnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a obžalovaný B. dokonca len po mesiaci. Prognóza ich nápravy je z tohto pohľadu nulová. Navyše u oboch obžalovaných ide o tzv. špeciálnych recidivistov, keďže sa opakovane dopúšťajú totožnej trestnej činnosti. Vo všeobecnosti platí, že pri špeciálnych recidivistoch je treba do popredia zvýrazniť represívnu funkciu trestu. Inak povedané, je potrebné im ukladať prísnejšie nepodmienečné tresty odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu dospel súd k záveru, že je nutné obom obžalovaným opätovne uložiť nepodmienečné tresty odňatia slobody, lebo je evidentne zrejmé, že samotný výkon trestu odňatia slobody už nemá na obžalovaných žiaden prevýchovný vplyv, keďže ich očividne neodrádza od páchania ďalšej trestnej činnosti. Niet dôvodu sa preto domnievať, že by akýkoľvek iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody splnil u nich svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie.

U obžalovaného B. treba zdôrazniť, že sa súdeného činu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 46T/91/2016, preto súd aplikoval pri ukladaní trestu aj ust. § 49 odsek 2 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nemôže páchatel'ovi takého činu výkon trestu odňatia slobody opätovne podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu (tzv. podmienka na podmienku nie je možná).

Čo sa týka konkrétnych výmer, za stavu veci a zákona zodpovedajúce považoval súd u oboch obžalovaných nepodmienečné tresty odňatia slobody uložené nad hornú polovicu modifikovanej trestnej sadzby (t. j. nad 16 mesiacov), konkrétne u obžalovaného A. vo výmere 18 mesiacov a u obžalovaného B. vo výmere 22 mesiacov. Obžalovaný B. má vyšší trest preto, lebo to bol jeho nápad ísť kradnúť, navyše bol oproti obžalovanému A. 3 krát viac súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody strávil trojnásobne dlhší čas, napriek tomu sa nepoučil.

Oboch obžalovaných súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu boli vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takto uložené tresty považoval súd za dostatočné a spravodlivé, zodpovedajúce potrebe individuálnej prevencie, ktoré zároveň budú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon. Len takéto tresty obom obžalovaným zabránia na určitý čas páchať majetkovú trestnú činnosť, čím zároveň po uvedenú dobu ochránia majetok ostatných spoluobčanov. Zároveň budú mať uložené tresty výrazne odstrašujúci účinok aj na ostatných, čím sa splní aj úloha všeobecnej (generálnej) prevencie trestu.

O škode súd nerozhodoval, nakoľko si v prípravnom konaní poškodení nárok na náhradu škody neuplatnili.

Pokiaľ ide o veci zaistené pri prehliadke vozidla obžalovanému A., ktoré boli predložené súdu spolu s obžalobou, neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o ich prepadnutí, preto budú obžalovanému vrátené, o čom bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného,

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech,
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech,
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli,
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.